

Stór skomm!

TAÐ kalda og váta veðurlagið her hjá okkum og so fjarstøðan eisini fara helst at gera, at Føroyar neyvan nakrantíð fara at vera yvirrendar av ferðafólki. Og gott tað sama. Tá er veðurlagið í hvussu er gott fyri okkurt vilja tey mongu, sum eru ímóti hópturismu, halda.

SJÁL VANDI skulu vit hava ferðafólk henda vegin. Tað er gott at fáa vitjanuttanifrá, men alt við máta. Flestu froyingar megu vera samdir um, at vit ynskja ikki nakrar hópinrás av ferðafólki, men hinvegin so hava vit einki ímóti at vísa bæði blíðskap og vinsemi móti teimum, sum leita upp oyggjar okkara.

NÚ vit nærum bara hava fiskivinnuna at líta á, so hevur mangan verið frammi í tjakinum, at eitt nú ferðamannavinnan kann gerast eitt ikast, eitt alternativ til fiskivinnuna. Tvs. at vit kunnu vinna nakað av peningi burtur úr teimum ferðandi.

HETTA er sjálvsagt. Gesturin vil eisini koma til umstøður, sum standa ferðafólki í bði flest alla aðrataðni í verðini, har tikið verður ímóti ferðafólki. Hann vil tí fegin gjalda, men so krevur hann eisini eitt hampuliga gott tænastustøði.

HJÁ okkum er enn langt á mál í so máta. Vit hava hildið ein pallborðsfund fyri og annan eftir um, hvussu vit á bestan kunnu kunnu taka ímóti teimum mongu ferðandi. Vit eru samd um, at her skulu vera bæði gistingarhús, gávuhandlar, kunningarstovur, ferðætlanir osfr. Tað má sigast, at nógv er hent í so máta hesi seinastu árin. Eitt nú hava hotellfólk veruliga dubbað seg, soleiðis at vit í dag hava gistingarhús

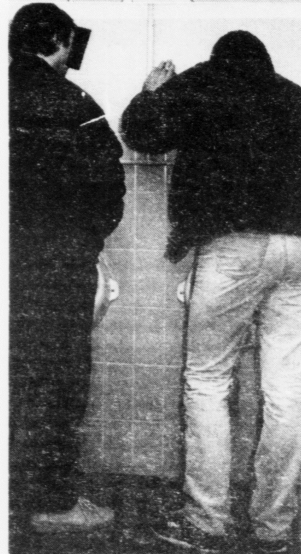
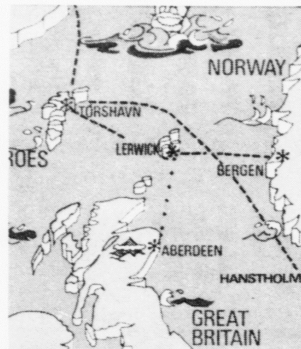
kring alt landið, ið eru før fyri at húsa fremmandafólkinum.

MEN ein sera stórir mangel finst enn. Og tað eru toiletviðurskiptini. Hesi eru so út av lagi vánalig, at vit kunnu als ikki loyva okkum at bjóða fremmandum ferðafólki til Føroya við núverandi toiletviðurskiptum. Tað kann ongantíð vera rætt bara at hugsa um at fáa so og so nógvar ferðaseðlar seldar, so og so nógvar pláss á okkara gistingarhúsum, tá nakað so fundamentalt og sentralt sum líkinda almenn toilet als ikki finnst kring landið.

ONKUR heldur, at gestirnir kunnu gera sum síður hevur verið í Føroyum fyrr: at tey leita sær aftanfyrir onkran hjall, onkran stein ella onkra sætu fyri at kasta sær á vatninum. Hetta ljóðar í fyrstu atlugu sum skemt, men er tað ramasta álvara.

HESIN spurningurin er heldur ikki nýggjur í orðaskiftinum um ferðafólkavinnuna. Hann hevur mangan verið havdur á lofti. Um tað so var orsøkin til, at vit finga eitt alment toilet í Havn aftrat, skal ikki sigast her. Tað var so eitt framstig, men munar lítið, tá hugsað verður um tørvin í summarmánaðunum, tá nógv av ferðafólkunum leita út kring oyggjarnar.

HVØR skal so taka stig til at fáa toiletviðurskiptini í rætt lag kann verða spurt! Onkur vil halda, at tað mugu tey, sum vinna pening burtur úr ferðafólkunum taka sær av. Onnur vilja halda, at hetta er ein almenn uppgáva og vísa m.a. til tær nógvu milliónirnar, sum landskassin fær burtur úr ferðafólkunum. Her verður serliga hugsað um 200 krónu-

eykagjaldið, sum í 1986 varð lagt á hvønn ferðaseðil. Hetta skuldi geva

landinum einar 8 mill. kr. um árið. Nú skriva vit 1990, so vit nærkast eini upphædd uppá einar 50 mill. kr., sum landið hevur fingið í umrødda ferðafólkagjaldi.

NÓGV hevur verið tosað um afturbering, og hví ikki tengja spurningin um afturbering við hetta álvarsmálið: út av lagi vánaligu toiletviðurskiptini hjá ferðafólki, sum koma til Føroya. Var tað ikki náttúrligt, at hesi mongu ferðafólk um ikki annað finga atgongd til toilet í teimum mest vitjaðu plássunum - fyrri part av tí peningi tey gjalda eyka til landskassin! Var tað ikki ein almenn/kommunal uppgáva at fáa hesi viðurskipti í rætt lag! Og tá vit seta pengar av til ferðamannaráð og líkandi stovnar og felagsskapir, er tað ikki júst ein soverðin uppgáva hesi áttu at tikið sær av ella skundað undir varð gjørt!

SUM støðan er nú verða hesi mongu ferðafólkini rætt og slætt slept uppá fjall. Okkurt má gerast við toiletviðurskiptini her og nú, tí vit kunnu ikki bjóða teimum fremmandu hetta. Við hesum er ikki sagt, at tað skulu gerast almenn toilet á hvørjum tanga, men har tørur er á tí. At ganga ynskjunum hjá ferðafólki um útskeinking av víni og øli á hotellum og gistingarhús er eftir okkara tykki eitt átrokandi mál. Kanska tað eisini kann vera við til at seta hol á okkara óútarhóskandi rúsdrekkaóggávu. Men spurningurin um líkinda toiletviðurskipti fyri teir mongu gestirnir summarmánaðirnar er ikki minni týðningarmikil - vilja vit í heila tikið hava eina ferðafólkavinnu her á landi. Tað er einki minni enn stór skomm, at hetta ikki er komið í rætt lag enn.

jamú

Hetlendingar sett upp minningarplátu um Ova

Eisini hetlendingar savna inn til svimjihylin

Sum eitt minni um Ova Joensen settu hetlendingar herfyri eina minningarplátu upp í lítlu bygdini Aith, har Ove kom í land á fyrsta túri sínum.

Fyri einum mánað síðani var ein minningarplata um Ova Joensen, sála sett upp niðri á bryggjuni í lítlu hetlendsku bygdini Aith. Tað var her Ove kom á land 27. juli 1984 - á síni fyrstu roynd at rógva til Danmarkar.

Tá Ove nærkaðist Hetlandi á hesi fyrstu ferð síni kom hann framvið einum boripalli. Hann hevði lovað einum blaðmanni frá Berlingarinum at frætta frá sær og lata honum myndin. Ove vildi halda orð, og legði at einum

Aith er lítul bygd á vesturstrondini í Hetlandi. Mynd: Tórfinn

hjálparskipi hjá boripallinum, og fór umborð við trimum filmum hann hevði tikið á ferðini. Hann